

NAŠ GLAS

DELAMARIS IZOLA

INTERNA IZDAJA

LETO XVI

IZOLA, FEBRUAR 1974

ST. 2

PRVA REDNA SEJA CDS

ZAPISNIK 1. redne seje novoizvoljenega centralnega delavskega sveta Kombinata »Delamaris« Izola dne 16. 1. 1974 ob 10,30 v menzi obrata Argo.

Novoizvoljeni člani so bili že takoj na začetku svoje mandatne dobe zelo aktivni, saj so obravnavali deset točk dnevnega reda.

Novi predsednik centralnega delavskega sveta je Franc Kranjc, namestnik predsednika Franc Pangeršič.

Marjan Piško poročal o izidu volitev v organe upravljanja.

Verifikacijska komisija verificirala mandat novoizvoljenim članom.

Armid Tul, predsednik odbora za gospodarjenje in organizacijo,

njegov namestnik je Marjan Stanič.

Inž. Bogdan Golob, predsednik odbora za splošni ljudski odpor, Marjan Mlekuž njegov namestnik.

Marjan Piško daje predlog za odprtje predstavništva v Beogradu.

Informacija o OD.

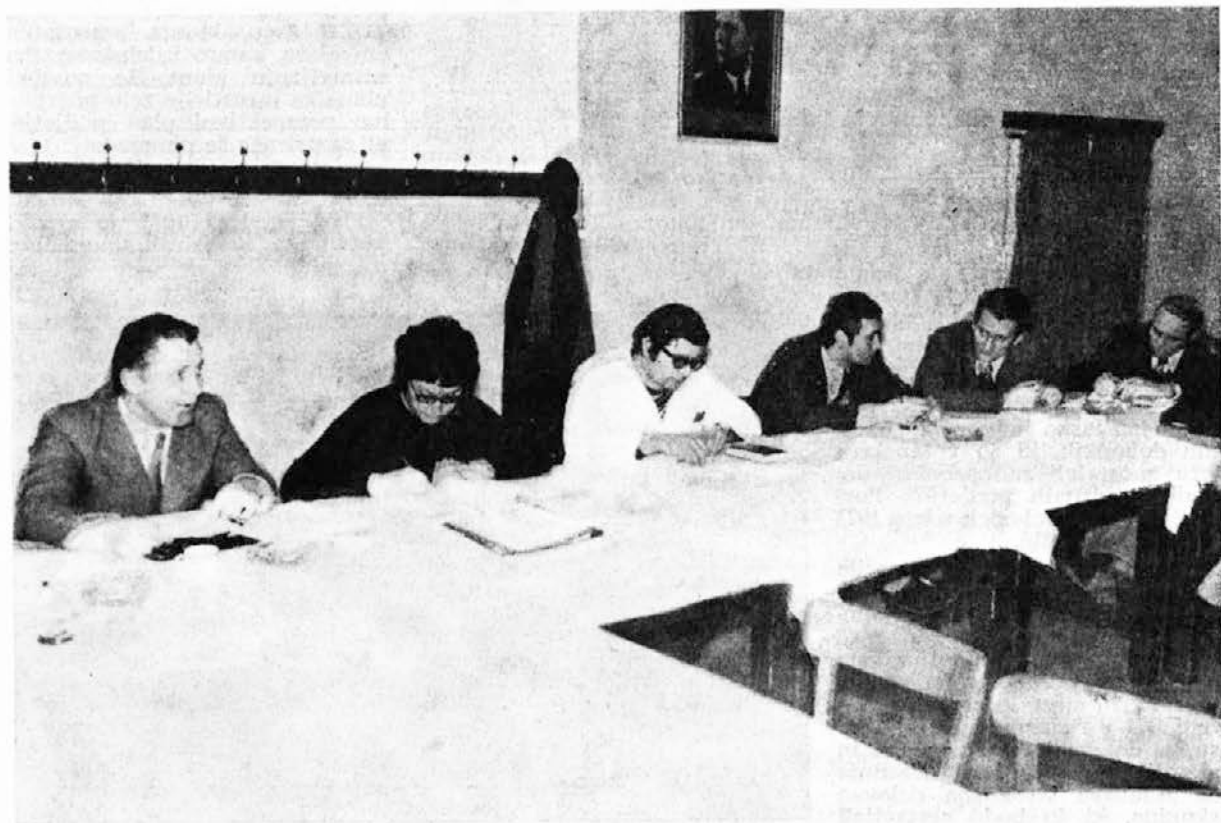
Določitev kilometrine za dostavna vozila.

Novoizvoljeni člani CDS so z odobravanjem sprejeli predlog, da za predsednika CDS imenujejo Franca Kranjca, vodjo oddelka za proizvodnjo kave in hranil v prahu, za njegovega namestnika pa Franca Pangeršiča, vodjo

oddelka za proizvodnjo pločevink. Franc Pangeršič je sicer pripomnil, naj bi za namestnika imenovali eno izmed žena, glede na visok odstotek žensk v našem kolektivu, vendar njegova pripomba ni bila sprejeta.

Franc Kranjc je prevzel mesto predsednika in se zahvalil za zupanje, ki so mu ga izkazali, nato se je dnevni red nadaljeval. Izvoljen je bil odbor za gospodarjenje in organizacijo, katerega predsednik je Armid Tul, namestnik Marjan Stanič, člani pa Janez Molk, Fabjo Babič, Višnja Marc, Milan Cehovin in Slavko Koren.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Kako je bilo s planom

Ob koncu obračunskega leta sem želela zvedeti za poslovanje posameznih obratov in služb, zato sem zaprosila za odgovore na naslednja vprašanja:

- kolikšen je bil plan v letu 1973
- kako je bil izpolnjen
- če ni bil izpolnjen, kakšne so bile težave, ki so vam preprečile izpolnitev
- kakšno je bilo izpolnjevanje v fizičnem in vrednostnem obsegu
- kakšen je vaš plan za leto 1974
- na kakšni podlagi ste ga sestavljali

— ali pri sestavljanju plana čutite potrebo po perspektivnem planu, ki ga pri nas še nimamo.

V. d. direktorja TOZD Argo dipl. ing. Evgen Ferluga nam je sporočil:

V letu 1973 je bilo planiranih 4.236,8 ton izdelkov, izpolnjeno 3.360,8 ton.

Neizpolnitev plana je nastala iz naslednjih vzrokov:

1. pomanjkanje likvidnih obratnih sredstev za nabavo materialov, predvsem kave,
2. prekinitev proizvodnje paštet zaradi velike podražitve su-

rovin in s tem padec rentabilnosti izdelka,

3. nekoliko previsoka cena prodaje napitkov za avtomate.

Plan za leto 1974 je predviden v višini 3.770,2 ton in je za 12 % višji od realizacije 1973. Plan je sestavljen na osnovi znanih možnosti absorpcije trga za posamezne izdelke.

Pri tem smo upoštevali možnosti proizvodnje, posebej glede na čimbolj kontinuirano delo v proizvodnji.

Vsekakor bi morali čimprej sprejeti okvirni perspektivni plan razvoja Delamarisa, da bi tako lažje planirali potrebna sredstva in pravočasno pripravljali novo proizvodnjo.

V. d. direktorja TOZD Pločevinka dipl. ing. Robert Primožič:

Proizvodni plan za leto 1973 je znašal 1.739 ton, realizirano pa je bilo 1.875 ton, kar pomeni, da smo plan prekoračili.

Plan smo po mesecih realizirali v redu, razen meseca maja in junija, ko smo bili nekoliko pod planom, kar pa smo nadomestili v zadnjih mesecih leta. Plan za leto 1974 znaša 2.326 ton, kar je 33,7 % več kot leta 1973 in 24 % več, kot je realizacija iz leta 1973.

Plan smo izdelali na podlagi obstoječih kapacitet strojev in proizvodnega plana TOZD Iris in TOZD Argo, ki sta potrošnika embalaže, katero izdelujemo. Pri sestavljanju plana, še posebej plana za investicije zelo pogrešamo perspektivni plan podjetja, ki ga pri nas še nimamo.

Iz TOZD Iris nam je poročilo poslal Janez Molik:

Plan za leto 1973 je znašal 9.001,3 ton, realizirali smo 8.224,6 ton.

PRVA REDNA SEJA CDS

(Nadaljevanje s 1. strani)

Glede na pomembno funkcijo, ki jo ima odbor za splošni ljudski odpor, je bil za njegovega predsednika imenovan glavni direktor inž. Bogdan Golob, za namestnika Marjan Mlekuž, za članke pa Marjan Prelaz, Silvo Sik, dipl. inž. Robert Primožič, dipl. inž. Evgen Ferluga in Žarko Višnjič.

Komercialni in strokovni kolegij sta že razpravljala o možnosti za odprtje predstavništva v Beogradu in zavzela pozitivno stališče.

Zakaj? Informiranost o dogodkih je manjša. Tudi prodaja bi se povečala in upanje je, da bo s tem tudi manj službenih potovanj v Beograd. Tudi druga podjetja imajo svoja predstavništva v Beogradu in delo tako lažje poteka.

Seveda ne gre tukaj zanemarjati problema prostora, saj je to osnovni pogoj, da delo pravilno teče. Delovna moč, ki jo bomo tam namestili, pa mora poznati tudi probleme, da bo tako lahko zastopala interese podjetja.

Sklep: Ustanovi se predstavništvo v Beogradu s sedežem v Beogradu.

Marjan Piško je poročal o osebnih dohodkih, ki so v lanskem letu zaostajali za osebnimi dohodki v drugih podjetjih. Povprečni osebni dohodek v letu 1973 je bil 2.138,— din.

Na podlagi njegovega poročila in mnenj ostalih članov CDS je bil sprejet sklep: Do 31. januarja 1974 naj se za posamezne člane kolektiva objavi višina osebnih dohodkov, prejetih v letu 1973, in sicer ločeno za doseženi OD v rednem delovnem času, za doseženi OD po učinku in akordih ter v nadurah. Imenuje se 5-članska strokovna delovna skupina, ki jo bodo sestavljali predstavniki TOZD (4) in en predstavnik skupnih služb.

Strokovna delovna skupina deluje pod vodstvom referenta za proučevanje nagrajevanja.

Naloga omenjene skupine je, da uskladi dosežanje osebne dohodke in pripravi predlog novega načina nagrajevanja do 28. 2. 1974.

Kilometrini za dostavna vozila naj se obračunava po 1,50 din za kilometer. Tako je napisano v sklepu, ki so ga sprejeli člani CDS s pripombo, da navedeni sklep velja od 1. 12. 1973, razen za vozila, za katera so sklenjene posebne pogodbe. Marjan Piško je obrazložil, da je bil tak sklep potrebno sprejeti glede na povečanje kilometrine za osebne avtomobile. Pri sprejemanju sklepa o povečanju kilometrine za osebna vozila so bila dostavna vozila izpuščena, zato je bil predlog naknadno posredovan odboru za pravice iz dela in nato CDS.

In kako bo z obdaritvijo žena za osmi marec? To bomo lahko videli šele po zaključnem računu za leto 1973.

Člani CDS so že prvič obravnavali precej vprašanj

v letu 1973

Plan za leto 1974 znaša 10.359,8 ton oziroma za 15,1 % več kot plan 1973. Glede na realizirani lanskoletni plan pa je letošnji plan večji za 26 %.

Glavni vzroki, da nismo izpolnili plana 1973, so naslednji:

- pomanjkanje surovin meseca marca,
- preusmeritev na proizvodnjo zrezkov skuš,
- izpad delovne sile zaradi bolezni in dopustov, kar je bilo posebno občutno v mesecu decembru, ko je bilo 25,5 % delavcev v direktni proizvodnji odsotnih.

Izostanki delovne sile v posameznih mesecih so bili naslednji:

1973	Štev. del. dni	Delavcev po spisku	Delavcev na delu	Odsotnih delavcev %	odsotnih
Januar	22	348	282	66	19,0
Februar	21	353	310	43	12,2
Marec	23	356	312	44	12,4
April	21	354	305	49	13,8
Maj	22	351	309	42	12,0
Junij	22	362	311	51	14,1
Julij	22	368	281	87	23,6
Avgust	24	367	285	82	22,3
September	23	360	302	58	16,1
Oktober	24	380	322	58	15,3
November	21	384	339	45	11,7
December	20	389	290	99	25,5
Povpreč.	22,1	364	304	60	16,5

Plan za leto 1974 smo sestavili na podlagi plana prodaje na domačem trgu in v izvozu ob upoštevanju proizvodne zmogljivosti TOZD »Iris«.

Naj omenim, da pri sestavljanju letnih planov vedno nastopajo težave. Vzrok za to pa tiči v tem, ker v podjetju nimamo (in tudi doslej nismo imeli) nobenega perspektivnega plana. Nujno bi morali imeti vsaj srednjeročne plane. Ker pa s takšnimi plani ne razpolagamo, se dogaja naslednje:

O planu proizvodnje za leto 1974 smo se začeli pogovarjati v drugi polovici oktobra 1973. Takrat smo namreč dobili napoved prodaje domačega trga in izvoza. Nato smo izdelali štiri variante

proizvodnega plana. Ker je treba vsako varianto plana obravnavati na usklajevalnem sestanku in strokovnem kolegiju in ker se končno porabi tudi precej časa za izdelavo vsakega plana (izračun potrebne delovne sile, proizvodne kapacitete in bilanca porabe materiala), je bila četrta varianta izdelana 20. 12. 1973. Strokovni kolegij se je s to zadnjo varianto načelno strinjal, vendar je samoupravni organi še niso sprejeli.

Da bi letošnji plan uspešno izvršili, potrebujemo določene nove investicije in novih 97 delavk (61 predelava rib in 36 slana riba). Novi stroji in naprave ter nove delavke bi morali biti tukaj že 3. januarja 1974. Ker smo nove stroje šele naročili (dolgi dobavni roki) in nove delavke le počasi prihajajo v tovarno, že vnaprej vemo, da nas bodo pri izvrševanju letošnjega plana spremljale velike težave.

TOZD »Riba« — Vojko Čok

Plan ulova v letu 1973 je bil 3.500 ton plave ribe. Tega smo tudi izpolnili in ga celo prekoračili za 93 ton, to se pravi, da smo v letu 1973 ulovili skupaj 3.593 ton plave ribe.

Plan bi lahko prekoračili v večji meri, če bi nam tega ne preprečile neugodne vremenske razmere zlasti v zadnjih dveh mesecih.

Struktura ulova, količina in realizacija ulovljene ribe so bile naslednje:

sardela	2.849 ton
inčun	310 ton
papalina	370 ton
ostala riba	64 ton

Dosežena realizacija je bila 12.281.408,20 din.

Za leto 1974 smo prav tako planirali 3.500 ton ulova plave ribe. Plan je bil sestavljen na podlagi izkušenj v preteklih dveh letih in na podlagi dejstev, da bo mogoče manj ribolovnih dni zaradi remonta in zastarelosti ladij ter njihove opreme. Pri sestavljanju plana je perspektivni plan nujno potreben, zato da vemo, kako se pripraviti, v kolikšni meri modernizirati obstoječo floto, v glavnem pa zato, da bi vedeli, ali naj nabavimo večje in močnejše ladje, ki bi bile sposobne za ulov s pridno kočo in s pelagično kočo. Te vrste ulova se v svetu vedno bolj uveljavljajo in naš perspektivni plan bi moral tudi to zajeti.

Na vprašanja nam odgovorov niso poslali komercialni direktor, vodja prodaje na domačem trgu in vodja prodaje sveže ribe.

Dobro blago se samo hvali

SKUPŠČINA SFR JUGOSLAVIJE BEOGRAD

CENTRALNI DELAVSKI SVET ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA KOMBINATA KONZERVNE INDUSTRIJE »DELAMARIS« IZOLA, ZBRAN NA SVEČANI RAZSIRJENI SEJI DNE 21. FEBRUARJA 1974, POZDRAVLJA V IMENU DELOVNIH LJUDI KOMBINATA »DELAMARIS« SLOVESNO RAZGLASITEV NOVE JUGOSLOVANSKE USTAVE, KI JE NAJZGOVORNEJŠI IZRAZ TEŽENJ VSEH NASIH NARODOV IN NARODNOSTI, NAJVEČJI KORAK NA POTI K NADALJNJEMU USPEŠNEMU RAZVOJU SOCIALISTIČNIH SAMOUPRAVNIH ODNOSOV.

IZOLA, DNE 21. 2. 1974

Delavci Kombinata »Delamaris«
IZOLA

Naše žene ob osmem

Precej časa je minilo od tedaj, ko so ženske zahtevale: »Hočemo enakopravnost! Hočemo volilno pravico! Naše delo naj bo tako ovrednoteno kot delo moških.«

Leta so tekla. Danes, v dvajsetem stoletju, lahko govorimo o enakopravnosti.

V naši tovarni je velik odstotek zaposlenih žensk. V vseh obratih jih srečamo, na raznih delovnih mestih, na sestankih, pri prihodu v tovarno in ob odhodu, ko hitijo nakupovat.

Nekatere izmed njih so mi pripovedovale o svojem delu, o družini, o drobnih veselih doživetjih.

MARIJA GERGETA — prodajalka v ribarnici v Izoli

»Že 20 let sem prodajalka v ribarnici v Izoli. Prej smo imeli drugo ribarnico, ki je bila stara, sedaj pa imamo to tukaj, ki je prostornejša, svetla in lepo urejena. Da sem postala prodajalka

v ribarnici, ni nič čudnega, saj je življenje naše družine tesno povezano z morjem. Tudi moj mož je ribič na ribiški ladji tovarne.

Tako sem se navadila na svoj poklic. Delo s strankami je lepo, ljudje so me že navajeni in gospodinje se v jutranjih urah, ko hitijo nakupovat, rade ustavijo pri meni, da pogledajo, če imam take ribe, ki so jim všeč. Vendar pogrešam večjo izbiro rib pri prodaji. Precej ljudi se je navadilo na ribe, ker so dobre, poleg tega pa cenejše kot drugo meso. Če je lepo vreme in gredo ribiči lovit, imam drugi dan veliko izbiro rib, če pa je slabo, se to takoj pozna. Zmrznjene ribe pa imam vedno. Tudi na to so se ljudje navadili, saj se da napraviti prav okusne jedi iz njih. Le nekoliko dobre volje je treba, smisla in kuharsko knjigo, pa lahko napravite pravo ribjo specialiteto.

Moj delovni dan se začne ob 6. uri, ko grem v hladilnico podjetja po ribe, ob 7. uri pa sem že za pultom v ribarnici, kjer imam vse pripravljeno, da ugodim strankam, ki prihajajo do opoldneva. Trikrat na teden, to je v sredo, petek in soboto, pa sem v ribarnici tudi od 14. do 16. ure. Tako stranke najbolj zadovoljim in prodaja je iz leta v leto večja.

Ja, sem članica delavskega sveta v Ribi. Prej v podjetju nisem bila v nobenem samoupravnem organu, ko pa sem bila še doma v rojstnem kraju, sem imela nekaj funkcij. Kot edina ženska v delavskem svetu se dobro počutim, saj je moje 20-letno delo v podjetju povezano z več moške družbe kot pa ženske, saj smo ženske na Ribi v manjšini. In to mi je tudi všeč. Vedno bom trdila, da je delo z moškimi lažje, ker niso tako »prepirljivi« kot ženske in nimajo drugih slabih lastnosti žensk.

Delo v ribarnici je sedaj lažje, ker imam vajenca, ki mi pomaga pri delu. Tako si želim sedaj samo še to, da bi imela vedno dovolj rib za prodajo.

Sekcija za družbeno aktivnost žena v Izoli je v lanskem letu odločno zahtevala, da se tudi v Izoli prične telovadba za žene. Njihova odločnost je rodila sadove. O njihovem delovanju sem se pogovarjala z Evo Javoršek, ki je članica sekcije.

EVA JAVORSEK — raziskovalec v razvojnem sektorju

»Sekcija za družbeno aktivnost žena, katere članica sem tudi jaz, je že dolgo težila za tem, da se uvede telovadba za žene tudi v Izoli. V lanskem letu smo uspeli. Za naš načrt smo pridobile prof. telovadbe Klesinger, ki ima sedaj z nami telovadbo 2-krat tedensko po eno uro. V začetku je bil obisk manjši, sedaj pa je žensk že toliko, da smo morali predvideti tri skupine. Sedaj obiskuje telovadbo okrog 80 žena. Najbolj smo vesele tega, da nam je uspelo pritegniti k telovadbi tudi žene, ki fizično delajo. S tem smo dosegle smoter, ki smo si ga zastavile tedaj, ko smo zahtevale, da se v Izoli uvede telovadba.

Ženske, ki obiskujejo telovadbo, so zadovoljne — to dokazuje tudi velik obisk — poleg tega je to tudi nekakšno zbliznanje med ženami v Izoli, saj tako rade med seboj poklepeta.

Prostore za telovadbo nam plačuje Obalni sindikalni svet, medtem ko si telovadbo plačujemo same, vendar je ta prispevek zelo majhen.

Že štiri leta prirejamo ponedeljkove večere, na katerih imamo predavanja iz različnih tem,

ki zanimajo žene, npr. o vzgoji otrok, o oblikovanju osebnosti itd. Letos smo imele komaj štiri predavanja. Da je tako, so največ krivi prostori, ker jih nismo mogle dobiti. Sedaj imamo ta predavanja v Gostinskem šolskem centru. Obisk teh srečanj je kar polnoštevilen, vendar pogrešamo med obiskovalci mlajše ljudi. Mislim pa, da so teme primerne tudi za mlajše.

In kaj bomo še delale v bodoče? Na enem izmed prihodnjih ponedeljkovih srečanj bosta naša gosta Tone Svetina, avtor knjige Ukana, in Vida Tomšič.

8. marca bo ob 19. uri v gledališču v Izoli predstava, in želja vseh je, da bi bila udeležba polnoštevila.

EMA UKOTA — delavka v Irisu

Ema Ukota je samohranilka. Ima tri otroke, ki zahtevajo nje-no materinsko ljubezen, delo v tovarni pa tudi zahteva svoje.

Z njo sem se pogovarjala na njenem delovnem mestu, ko je mešala razne začimbe. »Ker imam tri otroke, za katere moram skrbeti, delam tudi popoldne. Zato so dostikrat sami doma. Najstarejša od deklet hodi v trgovsko šolo, tudi drugo bi rada dala za vajenko v kakšno podjetje. Za najmlajšo, 12-letno, pa si želim, da bi ji omogočila šolanje na srednji šoli.

V desetih letih, odkar delam v tovarni, sem le malo z mojimi tremi hčerkami. Tudi ko so bile manjše, niso hodile v vrtec, morale so se pač naučiti samostojnosti. Od podjetja sem dobila stanovanje, sama pa si pomagam

tako, da obdelujem majhen košček njive pri Mehanotehniki. Tako mi ni potrebno za vsak peter-

marcu

silj v trgovino, ker je preveč drago.

Tovarna mi plačuje 85 % za malico otrok, dobivam pa tudi otroški dodatek. Tako nekako gre naprej. Zelo pa sem vesela, ker so hčerke pridne v šoli in mi tudi doma rade pomagajo. Z menoj gredo tudi na vrt, in ko gremo nakupovati, gremo kar vse štiri ter složno izberemo. Njihov oče mi pri vzgoji ne pomaga niti moralno niti materialno. Zato znajo bolj ceniti mojo skrb.

Ko prihajam domov pozno zvečer, jim pripovedujem, kako je težko biti po cele dneve v tovarni, one pa mi povedo, kaj so delale čez dan, kako je bilo v šoli, kaj so se učile in kaj se morajo še naučiti. Tako pozabim na vse ure dela in sem srečna z njimi.

In kaj si še želim od življenja? Samo to, da bi bile moje hčerke še naprej pridne, da bi si priborile vsaka svoj poklic, v katerem bi bile zadovoljne.

BERTA ANTONČIČ — delavka v oddelku juhe

Ko sem zaprosila vodjo oddelka juhe za pogovor z eno izmed delavk, je poklicala Berto Antončič, ki je bila borka in dobiva borčevski dodatek. Vendar je to nič ne moti, da ne bi bila tudi pri svojem delu zelo pridna.

»8. marec bom proslavljala tako kot vsako leto. Ze iz časa vojne sem se navadila, da se zberemo ženske, ki se poznamo, in tako preživimo ta dan. Tako praznovanje z znankami, s katerimi se poznamo že dalj časa, je vedno prijetno. In kaj menim o enakopravnosti žena? Mislim, da je bolj na papirju kot zares. Vsaj pri nas je tako. Vendar moram reči, da smo v veliki meri same krive. Komaj čakamo, da naredimo 8 ur dela in nato hiti vsaka na svoj dom, ki nas zaposluje v veliki meri, tako da ne vidimo nič drugega. V naši tovarni nas je mnogo žensk, vendar jih je na vodilnih mestih le malo. Naše predstavnice so tudi v organih samoupravljanja, a mnogokrat so le za število. Le malo je takih, ki bi spremljale stvari zunaj našega kroga zanimanja. In ta je naš dom, v službi pa norme in osebni dohodek. Ko se o tem razpravlja, smo pač najbolj zainteresirane. Tudi ko je tekla razprava o TOZD, se jih nismo udeleževale. Sicer smo šle na sestanke, a koliko smo razumele, res ne bi mogla reči. Če bi katero sedaj vprašala za njeno mnenje, bi le težko odgovorila. Ravno tako je, ko se sprejemajo statut, pravilniki in drugi splošni akti. Tako je bilo tudi takrat, ko smo sprejemali pravilnik o dodelitvi stanovanj; sedaj ga vsi kritizira-

jo, ker bi ga vsak hotel imeti takega, da bi bilo za njega najbolj prav.

In še kritika na nas same. Nikoli nam ni nič prav, pa če je še bolj prav.

SILVA TREBEC — obračunovalka OD v strojnem oddelku

»Za 8. marec se me bodo mož in otroci spomnili z darili. Praznovala pa bom kar doma, ker sem pač že navajena, da sem doma. Če bi hotela, bi šla tudi ven, vendar, kot sem vam že prej povedala, navada je navada.

Tudi v tovarni naredimo za take prilike manjše slovesnosti. Vsi se zberemo v oddelku; pomagamo si z zaboji, ki postanejo priločne mizice, in tako praznujemo.

Če gledamo enakopravnost s širšega vidika, potem imamo v ustavi zagotovljeno enakopravnost. Seveda v družini ni tako. Pri mlajših ljudeh pa se to vedno bolj opazi. Mož pomaga ženi pri njenem delu, ker sama ne zmore dela v tovarni in nato še doma. Mi pa smo bili drugače vzgojeni, naša mentaliteta se razlikuje od mentalitete mladine, čeprav smo tudi mi še mladi.

Lahko pa rečem, da bi se ženske v podjetju lahko uveljavile, vendar jim to onemogoča družina. Ko je dekle še mlado, se poroči, ima otroke, za katere je potrebno skrbeti, vezana je na dom, saj so vedno bolzni pri otrocih. Tako ji mineva čas — in uveljavljajo se moški. Ker ima brez drugih funkcij tudi doma dovolj dela, se posveča samo domu. Šele ko je starejša, začne delati izven kroga svoje družine.

Tako ženske včasih ostajamo zadaj; ko pride do volitev v organe samoupravljanja, se otepa-mo funkcij. To pa zato, ker bi

ob sprejemanju raznih aktov ali obravnavanju pomembnih stvari mislile na dom, na otroke, želele bi si čimprej domov. Tudi pri meni je tako, da moram priti ob določenih uri domov; drugače mi je kar čudno. Potem moram nakupovati, pripravljati kosilo za drugi dan in še mnogo drugega.

Moje mnenje pa je, da bi ženske ne glede na to, da so ženske, lahko napredovale, če bi le imele voljo in seveda znanje ter sposobnost.

DARINKA FLEGO — delavka na slani ribi

Je na spisku mladih v našem podjetju. Ker pa je poročena, ima otroka in dom, se ne srečujemo na sestankih. Kot vsaka mlada žena se je tudi ona srečevala s problemi, od katerih je bil najhujši problem stanovanje.

»Šest let sem stanovala z otrokom, možem in mamo, ki mi je pazila na otroka, v eni sobi. Sedaj smo si stanovanje kupili in tako je problem rešen.

Okoli mene pa je vse polno ljudi, ki tega problema še nimajo rešenega. V zadnjih letih so premalo reševali stanovanjske probleme in sedaj je vse prišlo na kup. Težko pa je tudi narediti tako, da bi bili vsi zadovoljni. Nekateri želijo novo stanovanje, drugi bi radi ostali v starem, če bi jim ga malo popravili ali dogradili kopalnico in sanitarije.

V naše podjetje prihaja mnogo mladih delavcev, ki že sedaj potrebujejo stanovanje ali pa ga bodo prav kmalu. Zato bi bilo treba preiti na stalno reševanje stanovanjske politike, ne pa le občasno.

Da imamo solidarnostni stanovanjski sklad, sem slišala, vendar ne bi znala o tem kaj več povedati, saj se za stanovanja ne zanimam mnogo, odkar imam svoje. Vem pa, da plačujemo obvezen prispevek v ta sklad.

Obisk v razvojnem sektorju

V zahodnem delu zgradbe oddelka za predelavo kave v prvem nadstropju ima svoje prostore razvojni sektor. Tu je dolg, ozek hodnik, prenapolnjen z zaboji, v katerih so vzorci na opazovanju, laboratorij z različno potrebno opremo, velika soba s petimi delovnimi mizami, s knjižno omaro in s polico za razne strokovne revije ter kabinet oz. delovna soba direktorja razvoja. V njej je velika steklena omara, v kateri so raznovrstni vzorci, ki so lično razvrščeni po grupah izdelkov. Tu so: naši izdelki, vzorci domače in tuje konkurence in vzorci inozemskih firm iz vse Evrope, kakor tudi vzorci embalaže, surovin, proizvodov in polproizvodov, etiket itd.

Ko sem si vse to ogledovala in občudovala tako zanimivo in raznoliko zbirko in sem si mislila, od kod vse to in zakaj, mi je tov. inž. Cotič rekel: »Veste, to še ni vse, to je samo en del, še mnogo več imamo zloženo in spravljeno v tistih zabojih. Večkrat glede na aktualnost problematike, ki jo obdelujemo, vzorce menjujemo. Včasih se useдем tja, kjer sedite sedaj vi, si prižgem cigareto, jih gledam in razmišljam. Iščem ideje, inspiracije, poblike za rešitev določenih problemov, novih ali najprikladnejših faz procesov, uporabe surovin pri novih izdelkih itd. Veste, če bi nas kdo videl in opazoval, bi si verjetno mislil svoje. Toda povem vam, da so to ponavadi najintenzivnejši momenti.

Veste, razmišljanje opredelujemo kot ustvarjalnost, katerega posledica so ideje, ki so vredne truda in ustvarjalnega razmišljanja. Mi ideje sicer delno kombiniramo s posnemanjem, toda to posnemanje ni nikoli slepo in ne sme biti slepo. Ustvarjalnost in

inovacija sta izrednega pomena za perspektivni razvoj, za upravljanje in za politiko podjetja.

Ali ti pobliški, ideje, pogosto pridejo?

Veste, ta proces poteka in napreduje neredno, dostikrat je potreben določen čas za dozorev in razsvetlitev. V začetku je potrebno sprostiti domišljijo in umakniti kritično presojanje, to pomeni dati pot vživetju, ki pa je spontano in dostikrat muhasto. Če rešitve problema ne najdemo kmalu, problem za določen čas odložimo, da nekako dozori. Proces inovacij poteka muhasto tudi glede na motivacijo, ki jo lahko pospešuje ali zavira, in pri nas se ponavadi na to pozablja. Ze samo zanimanje za problem, razgovor o problemu in rešitvi, majhna spodbuda ali moralno priznanje včasih ustvari ugodno atmosfero za uspešnejše reševanje (določenih problemov), da o materialnih motivacijah niti ne govorimo. Na drugi strani pa je za to naše delo potrebna še določena prostost, ki jo je gotovo lažje zagotoviti v organizaciji, ki je usmerjena v znanje.

Kako je bil izpolnjen plan razvoja za preteklo leto?

Planirano delo je bilo glede na maloštevilno zasedbo zadovoljivo izvršeno, posebno glede nekaterih problemov, ki so za perspektivo podjetja zelo važni. Tako npr.:

- dozorev idej in rešitev idejne zasnovne razširitve asortimenta in diverzifikacije napitkov pri grupi instant proizvodov,
- formiranje grupe tekočih dodatkov jedem z izdelavo tomato — paprika in hren ketčupa,
- razširitev kompleksa problematike oddelka za pastete z

uvvedbo nove tehnologije, novih surovin in s formiranjem in izdelavo grupe pastet (kokošja, delikates, mesna pasta) in raguja. Uvedba teh izdelkov bo omogočila kontinuirano in samostojno obratovanje oddelka za pastete na začetni industrijski stopnji,

- unifikacija in racionalizacija kartonske transportne embalaže, tako da smo od 34 formatov prešli samo na 11 formatov,
- idejni program razvoja izdelkov za obrat Argo, po katerem teče dejanski razvoj obrata, čeravno je neuraden.

Zakaj ste rekli neuraden?

Čudno se sliši, vendar je tako: pred dobrima dvema letoma je bila postavljena komisija za pripravo razvojnega koncepta obrata Argo, nato druga komisija. Ker od obeh komisij ni bilo predloga, je direktor obrata Argo zaprosil naš sektor. Mi smo v kratkem pripravili idejni koncept, ki naj bi bil baza za diskusijo in dopolnitev, in ga dali odgovornim v obravnavo. Kljub temu, da ta predlog ni bil uradno niti sprejet niti zavrnjen, po njem delamo.

Tu je bilo nakazanih samo nekaj glavnih izvršenih nalog, medtem ko je bilo opravljenih še veliko manjših nalog.

Kakšne so težave, ki jih imate pri delu?

Tu je več težav, kot pri vsakem delu. Naštel bi vam samo tiste, ki so za nas specifične:

- prostorska utesjenost,
- maloštevilna zasedba kadra glede na široko problematiko in dolgotrajno delo,
- pomanjkanje informacij, ki so specifične za razvijanje izdelkov,
- premajhna zainteresiranost določenih služb za hitrejše reševanje problemov.

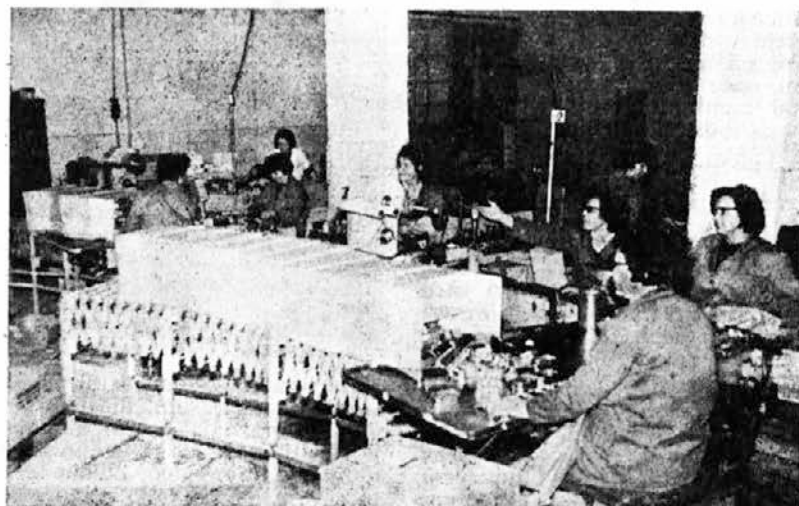
Kakšen je plan razvoja za leto 1974?

Predlog plana za tekoče leto je precej obsežen, saj so pri njem sodelovali vsi predstavniki TOZD, in to zelo aktivno, kar do sedaj ni bila navada. Predlog plana še ni sprejet, zato bomo detajlnejšo obrazložitev podali v eni izmed prihodnjih številčk Našega glasa.

Ali berete Naš glas in kaj si v njem želite?

Vedno prečitam Naš glas zaradi informiranosti o dogajanjih. Želel pa bi, da bi bil Naš glas bolj kritičen in da bi prinašal malo več novic o naši prihodnosti in perspektivi.

Bogomir Cotič, dipl. ing.

Vsaj enkrat na leto se spomnite na nas žene

MI MLADI MLADIM

VEČJI POUDEK IZOBRAŽEVANJU

V naši tovarni je odhajanje in prihajanje delovne sile zelo pogosto. Ob odhodu je marsikdo pomislil, da celotne tovarne sploh ni poznal, čeprav je v njej delal in nazadnje iz nje odšel; razen nekaterih posameznikov, ki imajo tak način dela, da morajo poznati oddelke v tovarni.

V mesecu decembru pa je predsedstvo mladinskega aktivnega sprejelo sklep, da predlaga službi za izobraževanje, da pripravi program za uvajanje na novo sprejetih delavcev.

Program je bil najprej izdelan za vse pripravnike in vajence. Širšo sliko podjetja nam je podal Marjan Piško, ki nam je govoril tudi o novi organizaciji v podjetju, o upravičenosti ustanovitve TOZD ter o problemih, ki nas še čakajo. Nekateri izmed mladih so postavljali taka vprašanja, ki so dokazovala, da so kar dobro seznanjeni s spremembami v kombinatu.

Nadalje nam je govoril o pomenu političnih organizacij v podjetju, in ker smo bili samo mladi, predvsem o pomenu mladinske organizacije.

Nato smo odšli v obrat Riba, kjer nam je Vojko Čok govoril o ribah, ki sodijo med važnejše surovine v naši tovarni. Ogleдали smo si ladjo, ki je bila privezana v pristanišču, ter si zaželeli, da bi šli tudi mi na nočni ribolov z ribiči. Ta želja pa se nam bo izpolnila šele spomladi, ko bodo začeli ribiči z ulovom in bo malo topleje. Kaj se zgodi z ribami, ki jih nalovijo ribiči, smo videli v hladilnici. Vojko Čok nam je na kratko obrazložil tehnološki postopek hlajenja. Tako je bila končana naša ekskurzija za prvi dan.

Naslednji dan smo si ogleдали Iris, kjer predelujejo ribe. Tu nam je inž. Said Budair najprej razkazal halo za predelavo rib. Videli smo delavke, ki so polnile doze. Seveda morajo biti pri tem delu zelo natančne, ker mora biti v dozi določena teža. Odstopanja pri teži so lahko le minimalna.

Tovariš Budair nas je vodil naprej po obratu. Ogleдали smo si še skladišče gotovih izdelkov, kjer so stroji za pakiranje doz. Ogleдали smo si tudi ročno zavijanje slane ribe in jo malo pokusili. Bila je res slana.

Nazadnje smo si ogleдали obrat Argo, kjer nas je vodila inž. Darja Korčec. Tu je proizvodnja raznovrstna; od izdelave hrena, kokošje paštete, juh do instant napitkov in kave. V oddelku kave

smo si ogleдали stroje za prženje in pakiranje kave. Tako smo videli, od kod dobivamo kavo, ki jo ljudje radi pijejo in jo vidimo na policah v trgovinah kot eno izmed zelo kvalitetnih vrst kave.

V obratu Iris smo videli, kako delavke vlagajo ribe v pločevinaste škatle, nismo pa vedeli, da te škatle dobivajo iz TOZD Pločevinka. Tudi ta obrat smo si

Za vse na novo sprejete delavce bi bilo potrebno organizirati predavanja, na katerih bi jih seznanili z našo dejavnostjo, s samoupravnimi organi, družbeno-političnimi organizacijami, samoupravnimi akti itd.

Povsod beremo mnogo o tem, da je potrebno izobraževanju delavcev dati večji poudarek, a v praksi se to nikamor ne premakne.

Mladi v Radovljici

ogleдали v nadaljnjem odkrivanju tovarne. Opazili smo nove stroje, ki pomagajo, da proizvodnja iz leta v leto raste.

Tako smo si v teh treh dneh ogleдали našo tovarno. Videli smo dosti novih strojev, dosti pa tudi takih, ki bi bili nujno potrebni izboljšav.

Za konec smo v menzi pokusili naše izdelke. Reči moram, da so bili dobri. Mi pa smo bili zadovoljni, da smo si ogleдали tovarno, v kateri delamo. Spoznali smo se z ljudmi po obratih, vsaj delno, z našimi »vodilci« pa kar dobro, saj so nam znali prikazati podobo tovarne. Zato se jim lahko zahvalimo in želimo, da bi tudi drugim vse tako dobro in nazorno pojasnili.

Marija Staver

Ko sem prejela članek s tem naslovom, se mi je zbudila misel, da smo začetnemu uvajanju delavcev v naše podjetje posvetili premalo pozornosti. Na novo sprejeti delavci ne samo da ne poznajo tovarne kot celote, ampak niso seznanjeni niti z najosnovnejšimi stvarmi v podjetju, kot je npr. statut, zato bi bilo potrebno, da se tudi to uvede v podjetju.

DROBNE VESTI ZA MLADE

Za uspehom, ki ga je dosegla naša ekipa na oddaji »Spoznavajmo svet in domovino« v Radovljici, smo polni upanja odšli v Anhovo. Tu pa se je nas držala smola. Naša ekipa si je pridobila najmanj točk in tako je izpadla iz nadaljnega tekmovanja.

Celo ekipi iz Salonita, ki je zmagala nad »Verigo« Lesce, je bilo težko, saj so se že veseliliokusno pripravljenih rib.

Skoda!

Pozivam vse mladince, ki so že kdaj darovali kri ali bi želeli sodelovati v tej humani akciji, da obvestijo o svoji pripravljenosti predsedstvo našega aktiva.

Sekcija za družbeno aktivnost žena prireja vsak ponedeljek ob 17. uri predavanja v prostorih Gostinskega šolskega centra (Riviera). Teme predavanja so različne, zato bi bilo priporočljivo, da se jih udeležijo tudi mladi. V prihodnosti je predviden obisk tov. Toneta Svetine, ki je pisec knjige Ukana. Med mladimi je ta knjiga dobro poznana.

Republiška konferenca ZMS je razpisala akcijo »Mladi delavci (Nadaljevanje na 8. strani)

Nezgode pri delu naraščajo

Statistični podatki o nezgodah pri delu dokazujejo, da število nezgod iz leta v leto narašča.

V letu 1973 je bilo ponesrečenih

93 žensk in 82 moških, kar je skupaj 175 ljudi. Tudi ure, ko se pripetijo nezgode, so različne:

Ura	1	2	3	4	5	6	7	8	Na delo	Z dela
Poškodovanci	13	11	23	18	19	23	29		10	2

Največ poškodb se zgodi v osmi uri dela. Tedaj človek ni več tako pazljiv in nezgoda je tu. Ljudje si poškodujejo različne dele telesa, največkrat pa je to roka, na drugem mestu je noga, šele nato poškodbe po telesu in glavi. In kateri dan je najbolj usoden za nezgode? Seveda ponedeljek. Od 175 poškodb jih je bilo kar 42 v ponedeljek, sledijo pa še:

Torek	24
Sreda	20
Četrtek	38
Petek	24
Sobota	25
Nedelja	2

Kaj pa meseci? Kateri so tisti, ki radi prinašajo nezgode?

Januar	5
Februar	9
Marec	12
April	12
Maj	16
Junij	17
Julij	12
Avgust	24
September	15
Oktober	24
November	17
December	12

Iz gornjih podatkov je razvidno, da je največja možnost nezgode v poletnih in jesenskih mesecih. Zakaj prav takrat?

Tudi struktura nesreč po oddelkih je pestra. Tako je bilo v oddelkih:

Poškodovancev

Predelava ribe	79
Ribolov	11
Vzdrževanje	23
Skladišča	15
Strojni oddelek	16
Hranila v prahu	6
Litografija	3
Oddelek juh	5
Oddelek paradižnika	5
Menza	1
Šoferji	2
Uprava	4
Hladilnica	1
Nabava in prodaja rib	3
Gasilci	1

Leto	Št. nezgod	Izg. delovni dnevi	Nadomestilo OD
1968	187	2.876	73.260,50
1969	185	2.390	66.285,80
1970	150	2.594	80.028,95
1971	181	3.153	91.824,20
1972	147	2.312	104.037,70
1973	175	2.746	177.008,75

Podatki so suhoparni. Morda niti ne bodo zanimali bralcev. Ali pa se bodo zamislili ob podatku, da je bilo v letu 1973 izgubljenih 2.746 delovnih dni, kar znaša v nadomestilu osebnega dohodka 177.008,75 din, to je 7 milijonov več kot prešnje leto.

Pa pogledjmo še naslednje podatke:

In kaj bomo ukrenili? Kakšen bo rezultat nezgod v letošnjem letu? Koliko bo izgubljenih dni, koliko bolečin, koliko izplačane-ga nadomestila?

ing. Jože Rojc

Pozimi namesto ribolova, krpanje mreže

MI MLADI MLADIM

(Nadaljevanje s 7. strani)

pred kongresi«, ki bo trajala do kongresa ZM, ki bo predvidoma v mesecu oktobru.

In kakšna je naloga mladih v kombinatu. Predlagati in sprožiti čimveč akcij, pa naj bo to na področju izobraževanja, kulturnega udejstvovanja (na zadnji seji predsedstva je bila imenovana komisija za kulturo), na področju športa, tekmovanja med aktivni mladih delavcev, organiza-

cije krvodajalske akcije ali pisati o našem delu.

Za vsako izvedeno akcijo dobimo določeno število točk. K tej akciji so pristopili tudi mladinski aktivni iz drugih podjetij in so si nabrali že lepo število točk. Zato je sedaj na nas vrsta, da pokažemo, da smo tudi mi sposobni organizirati razne akcije.

Torej: kdor ima kakšno dobro zamisel, naj kar pride z njo na svetlo!

Koliko nas je

V letu 1973 je bilo sprejetih v delovno razmerje 197 delavcev, od tega 117 delavk. Največ je bilo sprejetih nekvalificiranih delavcev, in sicer 129 ali 65,48 %, delavcev s srednjo, višjo in visoko izobrazbo pa je bilo sprejetih 25 ali 12,69 %. Od sprejetih je največ delavcev v starosti do 25 let, in sicer 145 ali 75,63 %.

V istem obdobju je zapustilo podjetje 134 delavcev, od tega 69 delavk. Razrešenih je bilo največ nekvalificiranih delavcev, in sicer 89 ali 66,41 %, in največ delavcev, starih do 25 let, in sicer 64 ali 47,91 %. Delovna razmerja so prenehala zaradi naslednjih vzrokov: na željo delavca 60, redno upokojenih 19, invalidsko upokojenih 11, 27 delavcev pa je zapustilo podjetje samovoljno, zaradi poteka sporazuma. V lanskem letu smo imeli v podjetju eno smrt. Skupni procent fluktuacije delovne sile v letu 1973 znaša 25,17 %. Če ta podatek ločimo, tedaj znaša procent za sprejeto delovno silo 10,19 %, za razrešeno pa 14,98 %. Skupni procent je visok in je v primerjavi z letom 1972 višji za 1,07 %.

Dne 31. 12. 1973 je bilo v podjetju zaposlenih 1331 delavcev, od tega 650 delavk. Največ je bilo zaposlenih nekvalificiranih delavcev, in sicer 756 ali 56,79 %. V primerjavi z letom 1972 se je procent le-teh zmanjšal za 0,62 %, po-

večal pa se je procent s srednjo, višjo in visoko izobrazbo, in to za 0,61 %, tako da znaša zdaj 9,61 % od vseh zaposlenih.

Starostna struktura zaposlenih nam kaže, da je največ zaposle-

nih v starosti od 26 do 40 let, in sicer 580 ali 43,57 %.

Razveseljiv je podatek, da se je v primerjavi z letom 1972 povečalo število zaposlenih v starosti do 25. leta.

To bi bili pomembnejši podatki o stanju in gibanju delovne sile v letu 1973 v našem kombinatu.

»Gostol« Gorica, kako je pri vas

»Gostol«, strojne tovarne in livarne s sedežem v Gorici.

»V podjetju smo formirali štiri TOZD. Eno TOZD pa imamo v Čiginju v bližini Tolmina.

V Gorici je zaposlenih okoli 700 delavcev, v Čiginju, kjer je manjši obrat, pa okoli 90 delavcev. Delovna sila je pretežno moška, žensk je okoli 140. Nekatere od zaposlenih delavk skrbijo, da imamo za malico v naši menzi tople obroke. Vsaka izmena ima en topel obrok. Naši mladi likovniki skrbijo, da je menza lepo okrašena, saj smo imeli v prostori menze že pet likovnih razstav. Slike, razstavljene v jedilnici, so prijetne ter dokazujejo, da se delavci v »Gostolu« v popoldanskih urah ne dolgočasijo, ampak proste ure koristno uporabijo za svoje konjičke. Poleg razstav to dokazuje tudi obisk gledaliških predstav, saj imajo v gledališču 60 abonmajev, na koncertnih prireditvah pa 44 abon-

majev. Leh uspeh pri širjenju kulturne zavesti ljudi! Pa še nekaj. Vsakih 14 dni jih obišče potujoča knjižnica, ki jim priskrbi prijetno branje ob zimskih večerih, posebno za tiste, ki nimajo doma televizorja. Saj niso vsi ljudje iz mesta, ampak prihajajo na delo iz okoliških krajev, vasi in naselij. Kaj pa je osnovna dejavnost tovarne? Kar naštejmo jih:

oprema za livarne, oprema za pekarne, različni stroji za odpraševanje, čistilni stroji (joj, kako prav bi tudi pri nas prišli, posebno v poletnih mesecih), TOZD Livarna pa odliva odlitke in litine.

Čeprav je njihovo delo precej naporno, popoldne radi vadijo streljanje, namizni tenis in šah, v katerih so odnesli že priznanje.

Ker je ženski del v manjšini, nimajo toliko glasov, za 8. marec pa so v tovarni gotovo zelo srečni. Glasove in pokale si skušajo pridobiti pri kegljanju, saj so ustanovili tudi žensko kegljaško ekipo, ki pridno trenira.

V tovarni imajo svoj interni časopis, ki jih obvešča o raznih novicah. Časopis izhaja že četrto leto in je s tem zagotovljena informiranost kolektiva.

Tako se nam je predstavil »Gostol« iz Gorice s svojim 800-članskim kolektivom. Mi pa pokukajmo na sredino njihovega časopi-

SPREJETI DELAVCI V JANUARJU 1974

RADOLOVIČ Elio	20 let	Ribolov	NK
KRULČIČ Avrelija	16 let	Obrat IRIS	NK
BEGIČ Dobrila	20 let	Obrat IRIS	NK
HIRKIČ Fatima	23 let	Obrat IRIS	NK
LULIČ Sebiha	18 let	Obrat IRIS	NK
BESLAGIČ Senija	20 let	Obrat IRIS	KV
JOZIČ Andja	18 let	Obrat IRIS	NK
KALEM Manda	30 let	Obrat IRIS	NK
TRBOJEVIČ Smilja	25 let	Obrat IRIS	NK
DRAGOJEVIČ Danka	19 let	Obrat IRIS	NK
ČEBOHIN Bogdan	16 let	Služba nab. in prod. rib	NK
PAVLIČ Rudi	27 let	Obrat ARGO	SSI
RANT Gorazd	22 let	Ribolov	KV
KURTAK Franjo	39 let	Sklad. Ljubljana	PK
MILOŠ Eva	25 let	Obrat IRIS	NK
SLAJNER Anita	17 let	Obrat IRIS	NK
LOVIČ Fehima	35 let	Obrat IRIS	NK

ODSLI V JANUARJU 1974

MIHALJEVIČ Ruža	16 let	Obrat IRIS	NK	sporazumno
SIROTIČ Miranda	17 let	Obrat IRIS	NK	sporazumno
MOSKO Armando	20 let	Ribolov	KV	v JLA
BOŽIČ Ivan	50 let	Ribolov	PK	smrt
STEVANOVIČ Vera	23 let	Obrat IRIS	KV	samovoljno
ZALOVIČ Mijo	19 let	Obrat IRIS	NK	v JLA
MORATO Klavdij	22 let	Služba sredstev	KV	v JLA
SELIČ Pavel	34 let	Služba sredstev	KV	sporazumno
STOJNIC Uroš	33 let	Obrat IRIS	NK	potek spor.

sa, kjer ugotovimo, da imajo v tovarni tudi šaljivce, saj je nekdo zapisal:

Mandatna doba vaša je minila, sadov obilo žal nam ni rodila (DS je končal mandatno obdobje), in še

Lepa naša domovina, daj mazuta, daj nam plina. Če bo sreča, naj še luč nam sveti, da denarcev obilo bo ob leti.

Samoprispevek - DA ali NE

Obalni odbor za pripravo in izvedbo referendumov o samoprispevku za investicije na področju osnovnega šolstva in vzgojno-varstvenih ustanov pri Obalnem svetu Koper se je sestel 19. 2. 1974 ter ugotovil, da je stanje na področju osnovnega šolstva in vzgojno-varstvenih ustanov zelo kritično.

Tako bi bilo potrebno nekatere osnovne šole adaptirati in sanirati, nekatere dograditi, nekaj novih zgraditi. Na področju vzgojno-varstvenih zavodov pa so potrebne predvsem nove stavbe.

Zato je odbor predlagal, da se skliče obalni politični aktiv, ki naj razčisti vprašanja:

RADOVEDNOST

Delavka (pri rezanju glav):
»Kaj je še dosti sardel?«
Vodja: »A seveda, saj še vseh ulovili niso.«

KROMPIR

Miha: »Ali se spomniš, da smo včasih rekli tistemu, ki je imel srečo, da ima krompir?«

Janez: »Zato pa danes pravimo tistemu, ki ima krompir, da ima srečo.«

AH, TE KRATICE

Tone: »Delo GRS je zelo težko in odgovorno, zato morajo biti tudi bolj plačani.«

Tine: »Res, Gorska reševalna služba ni od muh!«

Tone: »Saj nisem mislil te službe, ampak naš gospodarsko računski sektor.«

OBVESTILO

V Strunjanu je bila najdena denarnica, v kateri so bloki za malico iz našega podjetja in 10,— din.

Najdena denarnica je v vratarnici v obratu »Argo«. Kdor v zadnjem času pogreša denarnico, naj se oglasi pri vratarju.

»Naš glas« izdaja kolektiv kombinata konzervne industrije »Delamaris« Izola. List urejuje uredniški odbor skladno s predpisi. Odgovorna urednica Albina Škapin. Tiska tiskarna ČZP Primorski tisk, Koper, 1974, v nakladi 1300 izvodov.

List dobijo člani kolektiva brezplačno.

— če je spričo dejstva, da obstoječa zakonodaja ne omogoča najemanja kreditov, politično primerno, da bi občani popravljali, dograjevali stare ali gradili nove osnovne šole in vzgojno-varstvene zavode povsem sami, brez sodelovanja in pomoči iz drugih virov.

— če se odločimo za samoprispevek, ali naj bo le-ta 1 % ali 1,5 % od neto OD.

Samokritika vodilnih

— Če pridem prepozno v službo, dajem slab zgled, če pa pridem točno, me imajo za paznika.

— Če sem s svojimi podrejenimi prijazen, pravijo, da se jim

MODA

Gaspičična priteče v trgovino s čevlji in vpraša:

»V časopisu sem čitala, da ste dobili dva tisoč novih čevljev. Ali je res?«

»Da, gospodična.«

»Krasno. Pomerila jih bom.«

TURISTIČNA

Razvjen turist se zlekne v travo in modruje:

»Le zakaj mest ne gradijo raje na deželi? Tu je zrak toliko čistejši.«

SANJSKA

Sredi noči žena zasliši moža, ki v spanju ponavlja: »Veronika, Veronika!«

Zbudi ga in popraša:

»Kdo je Veronika? O kom sanjaš?«

»Veronika? To je kobila, na katero sem včeraj stavil na dirkah.«

Ko se naslednji dan vrne iz službe, mu žena, pove:

»Da ne pozabim! Tvoja kobila ti je že trikrat telefonirala...«

SAMSKA

— In kaj pravi tvoja žena, kadar se pozno vrneš iz gostilne?

— Saj nimam žene!

— Zakaj pa potem tako dolgo ostajaš zdoma?

Na odboru se zavedajo, da bodo prišla na dnevni red tudi razna vprašanja, kot npr.:

— inflacijska gibanja s porastom življenjskih stroškov niso najboljša politična klima,

— zakaj ima družba denar za vse mogoče investicije, le za šolstvo ga ni nikdar oziroma ga je vedno premalo,

— osnovna šola na Bonifiki,

— neracionalnost gradenj — strehe.

Morda bo še kaj drugega, kar bo ljudi zanimalo, preden se bodo odločili za samoprispevek.

želim prikupiti, če pa sem zadržan, me imajo za nadutega.

— Če hvalim, me imajo za laškavca, če pa grajam, me imajo za obrekovalca.

— Če se pošalam s sodelavkami, me štejejo za pohotneža, če pa sem neprizadet, sumijo, da se zanimam za moške.

— Če se zanimam za delo svojih ljudi, me imajo za vohljača, če pa tega ne storim, pravijo, da o delu nimam pojma.

— Če je človek starejši, ga imajo za senilnega, če pa je mlajši, pravijo da mu manjkajo izkušnje.

— Če ostanem po delovnem času v službi, pravijo, da hočem ustvariti vtis prezaposlenosti, če pa odhajam domov točno, mi očitajo pomanjkanje interesa za delo.

— Če s kolegi sodelujem, menijo, da sem nesposoben odločati sam, če pa ne sodelujem, pravijo, da sem domišljav.

— Če sem na sestankih aktiven, me imajo za čvekača, če molčim, mi pripisujejo pomanjkanje smisla za sodelovanje.

Kakšen naj bom potem?

PRIZADETI

ZAHVALA

Ob tragični izgubi našega nepozabnega moža in očeta

IVANA BOŽICA

se iskreno zahvaljujemo kolektivu »Delamaris«, posebno ribiški floti.

Prav tako se zahvaljujemo vsem, ki so nam kakorkoli pomagali, izrazili sožalje, sočustvovali z nami, darovali pokojniku vence in cvetje, in vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala godbi na pihalu, pevskemu zboru in tov. Martinu Kokalju za ganljive poslovilne besede ob odprtem grobu.

Zalujoči: žena Ana in sinova Armando in Lučano

Izola, 27. januarja 1974